Dosarul nr.2-374/24; PIGD 2-24046560-24-2-26042024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul adoptat la 11 iulie 2024, oraşul Criuleni
Hotărârea integrală întocmită la 21 iulie 2025

Judecătoria Criuleni (sediul central)
Instanţa de judecată compusă din:
Judecătorul: Romina Ţurcan
soluţionând conform procedurii privind cererile cu valoare redusă, cauza civilă după cererea de chemare în judecată înaintată de ”OTP Bank” S.A. către ***** şi ***** cu privire la încasarea datoriei,-

A C O N S T A T A T :

La data de 26 aprilie 2024, „OTP Bank” S.A. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** şi ***** privind încasarea datoriei.

În motivarea acţiunii, reclamanta a indicat că, în temeiul contractului de credit nr. CL/91782847100 din 16.03.2022, a acordat lui ***** un credit în sumă de 68.000 lei, cu termen de rambursare până la data de 16.03.2027.

În vederea garantării obligaţiilor asumate de debitor, la aceeaşi dată a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 000127530/F1, prin care ***** a garantat faţă de bancă executarea acestora, în limita sumei de 70.347,40 lei.

Reclamanta susţine că ***** nu a respectat prevederile contractului de credit, neachitând plăţile convenite, ceea ce a generat o datorie totală faţă de bancă în sumă de 82.753,63 lei, compusă din: soldul creditului – 62.399,44 lei, dobândă calculată – 3.024,56 lei şi dobândă penalizatoare – 17.329,63 lei, aplicată pentru încălcarea condiţiilor contractuale.

Se menţionează că, la data de 20.12.2022, banca le-a transmis pârâţilor notificările nr. 11/05-1-13651 şi nr. 11/05-1-13652, prin care le-a adus la cunoştinţă rezoluţiunea contractului de credit şi le-a acordat un termen de 15 zile pentru achitarea integrală a sumei datorate.

Cu toate acestea, până în prezent pârâţii nu au achitat suma restantă, deşi termenul acordat a expirat.

În consecinţă, reclamanta solicită încasarea forţată, în mod solidar, de la ***** şi ***** a sumei de 82.753,63 lei, precum şi obligarea acestora la restituirea cheltuielilor de judecată în cuantum de 3.032,58 lei.

Prin Încheierea din 29 aprilie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de ”OTP Bank” SA împotriva lui ***** şi ***** privind încasarea datoriei, a fost acceptată spre examinare, cu judecarea acesteia în formă scrisă, conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare

redusă, copia încheierii şi actele corespunzătoare fiind expediate participanţilor la proces (f.d.31-32).

În acest sens, instanţa consemnează că corespondenţa expediată pe adresa pârâtului *****, conţinând cererea de chemare în judecată şi anexele acesteia, a fost recepţionată, iar avizul de recepţie a fost returnat cu semnătura de confirmare a primirii (f.d.33).

În ceea ce o priveşte pe pârâta *****, deşi înştiinţarea instanţei a fost expediată la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, adresă care corespunde celei din contractul de fidejusiune semnat de aceasta şi este confirmată ca validă prin sistemul MConnect, trimiterea poştală a fost returnată cu menţiunea „nereclamat” (f.d.35). Potrivit pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poştale, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, o trimitere nereclamată reprezintă o trimitere poştală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepţionare a acesteia. Prin urmare, pentru a asigura o înştiinţare corespunzătoare a pârâtei, instanţa a dispus citarea acesteia public, în temeiul art. 108 Cod procedură civilă (f.d.47).

În acest sens, instanţa de judecată, constatând că au fost întreprinse toate măsurile necesare pentru respectarea prevederilor art. 105 şi 108 din Codul de procedură civilă, reţine că, în conformitate cu art. 276^3 alin. (3) din acelaşi cod, pârâţii nu au prezentat o referinţă în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate. Prin urmare, în temeiul art. 276^4 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanţa a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

Apreciind probele administrate la materialele dosarului în raport cu circumstanţele cauzei, instanţa de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă (în continuare CPC), dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art. 267^3 alin. (1), (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Potrivit art. 276^4 alin. (1) CPC, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

Totodată, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte, este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1), (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenţia europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Conform prevederilor art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege

Obiectul prezentului litigiu îl constituie încasarea sumei datorate în baza contractului de credit, precum şi recuperarea cheltuielilor de judecată suportate de partea reclamantă în legătură cu procesul iniţiat.

Soluţionând acţiunea, instanţa a constatat că, în baza contractului de credit nr. CL/91782847100, încheiat la data de 16.03.2022, „OTP Bank” S.A. i-a acordat împrumutatului

***** un credit în valoare de 68.000 lei, cu termen de rambursare stabilit pentru 16.03.2027 (f.d.11-15).

Instanţa a reţinut că, pentru garantarea executării obligaţiilor de plată asumate de debitor, la aceeaşi dată a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 000127530/F1 (f.d.16-18), prin care ***** s-a angajat să răspundă personal faţă de bancă în limita sumei de 70.347,40 lei, în cazul în care debitorul nu îşi îndeplineşte obligaţiile.

Ulterior, ***** a încetat să respecte prevederile contractului de credit, neachitând ratele conform graficului (f.d.10). Astfel, banca a acumulat o creanţă în sumă totală de 82.753,63 lei, compusă din: soldul creditului – 62.399,44 lei, dobândă curentă – 3.024,56 lei şi penalităţi pentru întârziere – 17.329,63 lei (f.d.23).

Conform extrasului de cont, pe numele titularului *****, se confirmă eliberarea de către ”OTP Bank” S.A. a sumei în mărime de 68.000,00 lei (f.d.21).

La data de 20.12.2022, banca a transmis către ambii debitori notificările nr. 11/05-1-13651 şi nr. 11/05-1-13652 (f.d.19, 20 verso), prin care le-a comunicat rezoluţiunea contractului de credit şi le-a acordat un termen de 15 zile pentru stingerea integrală a datoriei. Cu toate acestea, până la data redactării acţiunii, nici ***** şi nici fidejusorul ***** nu au achitat suma datorată, deşi termenul acordat a expirat.

Totodată se constată că, pârâtul ***** a executat parţial datoria la credit, şi anume a achitat în contul corpului împrumutului suma de 5.600,56 lei, dobânda în sumă de 6.308.21 lei şi dobânda penalizatoare în mărime de 59,48 lei (f.d.23).

Potrivit art.9 alin.(1) şi alin.(2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În acord cu art.10 alin.(1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Conform art.774, art.775 alin.(1), art.776 şi art.858 alin.(2) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 1763 Cod civil, alin.(1)-(3) Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi

aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

În conformitate cu prevederile art.1242 alin. (1), (2) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Potrivit art.1248 alin.(2) Cod civil, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

Astfel, potrivit art.864 Cod civil, chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligaţiei în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanţiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege. În cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă: a) a survenit unul din cazurile prevăzute la alin.(1); b) o rată rămâne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia; c) pe parcursul oricărei perioade de 12 luni consecutive, trei sau mai multe rate nu au fost plătite integral la scadenţă.

Prin urmare, art.864 stabileşte unele cauze care îndreptăţesc creditorul să decadă debitorul din beneficiul termenului, astfel încât scadenţa să survină imediat din data notificării conform art.22 cu regulile speciale de la art.906.

În conformitate cu prevederile art.1764 alin. (1) Cod civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.

Conform art. 874 Cod Civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În pct. 6.1 din contractul de credit nr.CL/91782847100 din 16.03.2022 părţile au stabilit că, pentru utilizarea creditului debitorul va achita dobânda calculată la o rată flotantă formată din indiciile de referinţă şi marja băncii de 12.5000%. La momentul acordării creditului, rada Dobânzii constituie 14.0000% anual, din care indicele de referinţă constituie 1.5000% anual. În contract este indicată expres în pct.6.6 şi Dobânda Anuală Efectivă (DAE), calculată la nivelul de 16,44%, ceea ce confirmă transparenţa şi claritatea costului total al creditului oferit debitorului.

Conform certificatului privind datoria la credit, datoria la dobânda contractuală constituie 3.024,56 lei. Dat fiind că contractul de credit prevede obligaţia debitorului de a achita o dobândă contractuală, cerinţa ”OTP Bank” privind încasarea dobânzii contractuale în mărime de 3.024,56 lei este justificată. Prin urmare, având în vedere că părţile au convenit expres asupra unei dobânzi contractuale şi că aceasta a fost adusă la cunoştinţa debitorului prin menţionarea DAE, obligaţia de plată a dobânzii este legal întemeiată şi executorie.

Aici este notabil că rata dobânzii agreată de către părţi nu încalcă dispoziţiile imperative ale legii şi reprezintă concomitent consimţământul provenit din manifestarea de voinţă a ambelor părţi contractante. În plus, prin indicarea DAE, banca şi-a îndeplinit obligaţia legală de informare, iar debitorul a fost în măsură să înţeleagă consecinţele financiare ale contractului asumat.

Referitor la dobânda penalizatoare solicitată în acţiunea civilă în mărime de 17.329,63 lei, instanţa de judecată notează că în pct. 11 a contractului de credit, s-a convenit că în caz de neachitare la termen, conform Graficului de plăţi, a ratelor scadente a creditului, debitorul va achita Băncii o dobândă penalizatoare care este alcătuită din rata Dobânzii în vigoare la momentul respectiv plus 5 puncte procentuale, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

În corespundere cu art. 942 Cod civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Cu privire la pretenţia ”OTP Bank” SA de încasare a penalităţii contractuale (dobânzii penalizatoare), instanţa de judecată relevă că conform art. 947 alin. (1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

În particular, instanţa de judecată notează că Capitolul 9 al contractului, denumit garanţii, creditorul a prevăzut că debitorul garantează rambursarea Creditului, a dobânzilor aferente, a cheltuielilor, a penalităţilor daunelor-interese şi a tuturor celorlalte obligaţii care derivă din prezentul contract de credit, prin garanţia: a) fidejusiunea Dra. ***** (9).

În acest context, instanţa de judecată evidenţiază caracterul previzibil al stabilirii unui mijloc de garantare a executării obligaţiilor, la încheierea unui contract. În acest caz, este remarcat şi caracterul rezonabil al cuantumului penalităţii şi a sumei revendicate cu acest titlu, raportată la esenţa neexecutării.

Pentru acest motiv, instanţa de judecată apreciază ca justificată pretenţia de ”OTP Bank” SA de încasare a sumei de 17.329,63 lei, cu titlu de penalitate, pentru neexecutarea corespunzătoare a contractului de credit.

În conformitate cu dispoziţiile art.949 alin.(1) Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii.

Coroborând normele citate supra în raport cu contractul de credit, instanţa conchide că respectiva clauză a fost negociată de către părţile contractului, care au acceptat-o prin semnarea atât a contractului de credit, cât şi cel de fidejusiune, or, potrivit art.1027 Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. Sânt esenţiale clauzele care sânt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

Suma prevăzută prin clauza penală are menirea de a compensa prejudiciul suferit de creditor prin neexecutarea obligaţiilor contractuale de către debitor. Prin finalităţile sale, clauza penală constituie un mijloc de garantare a executării obligaţiilor. Această funcţie se manifestă prin faptul că îndeamnă pe debitor, sub sancţiunea sumelor stipulate ca clauză penală, la executarea reală a contractului. Obiectul clauzei penale îl formează o sumă de bani determinată fie global, fie procentual, în raport cu valoarea obiectului contractului la care se referă.

Clauza penală fiind un contract sau o clauză dintr-un contract, are forţă obligatorie între părţile contractante şi se impune a fi respectată întocmai şi de instanţele de judecată. În acest context, clauza penală înlătură orice putinţă de apreciere din partea instanţei privitoare la existenţa şi întinderea prejudiciului suferit de creditor, deoarece această apreciere a fost făcută anticipat, de către părţile contractante.

Din cele menţionate rezultă că legislaţia civilă prevede/permite includerea clauzei penale în contract ca mijloc de compensare creditorului a prejudiciului, cauzat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligaţiilor de către debitor. În acest context, instanţa remarcă faptul, că pretenţia creditorului privind încasarea penalităţii este întemeiată, fiind constatată neexecutarea obligaţiei asumate în baza contractului de credit.

Referitor la temeiul solicitării datoriei la credit de la *****, instanţa menţionează că potrivit art.1628 alin.(1), (2) Cod civil, garanţiile personale pot fi accesorii (fidejusiunea) sau autonome. Fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

Astfel, fidejusiunea este o garanţie personală şi constă în angajamentul pe care şi-l ia o persoană (fidejusor) faţă de creditor de a executa obligaţia debitorului principal în cazul că acela nu o va executa. Creditorul are astfel certitudinea că în caz de nevoie creanţa sa va fi realizată prin două gajuri generale: patrimoniul debitorului şi patrimoniul fidejusorului

Potrivit art.1636 Cod civil, (1) Obligaţia garantată prin fidejusiune poate fi prezentă sau viitoare, pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prin fidejusiune se poate garanta şi obligaţia altui fidejusor. (2) Dacă fidejusiunea s-a asumat înainte de încheierea contractului sau a altui act

juridic din care rezultă obligaţia garantată, ea produce efecte din momentul încheierii acelui contract sau act. (3) Fidejusiunea este globală dacă garantează toate obligaţiile debitorului faţă de creditor sau obligaţia de a plăti soldul de debit al unui cont, fără a specifica izvorul acelor obligaţii.

Articolul 1637 alin.(1), (2) Cod civil stabileşte că obligaţia fidejusorului apare şi devine scadentă doar în măsură în care apare şi devine scadentă obligaţia debitorului faţă de creditor. Obligaţia fidejusorului nu poate depăşi obligaţia debitorului.

Potrivit art.1639 alin.(1), (2) Cod civil, garanţia acoperă, în limitele sumei maxime a acesteia, dacă s-a stipulat, nu numai obligaţia garantată principală, dar şi obligaţiile accesorii ei, pe care debitorul le datorează creditorului, cum ar fi dobânzile, dobânzile de întârziere, penalităţile şi cheltuielile rezonabile de urmărire extrajudiciară a obligaţiilor menţionate în prezentul alineat. Cheltuielile de judecată şi de executare silită împotriva debitorului sânt acoperite, cu condiţia că fidejusorul fost informat despre intenţia creditorului de a iniţia aceste proceduri cu un termen de preaviz suficient pentru a permite fidejusorului să evite aceste cheltuieli.

În conformitate cu art.1640 Cod civil, cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

Prin contractul de fidejusiune nr.000127530/F1 din 16.03.2022, ***** s-a obligat să răspundă solidar cu debitorul ***** şi integral pentru onorarea obligaţiilor stipulate în contractul de credit şi în temeiul normelor citate supra coroborat cu contractul de fidejusiune menţionat, Banca este în drept să solicite executarea obligaţilor de la fidejusor solidar cu debitorul.

Totodată, judecătorul reţine că pârâţii ***** şi ***** nu au negat existenţa datoriei şi nu au contestat cuantumul sumelor solicitate, achitând parţial din suma datorată. Având în vedere că pârâtul ***** nu şi-a executat integral obligaţiile contractuale de restituire a împrumutului acordat, iar fidejusorul ***** a garantat îndeplinirea obligaţiei debitorului faţă de creditor, instanţa conchide că pretenţia reclamantului privind încasarea în mod solidar de la ***** şi *****, în beneficiul S.A. „OTP Bank”, a datoriei la corpul împrumutului în mărime de 62.399,44 lei este întemeiată şi urmează a fi admisă.

Prin urmare, instanţa atestă că cerinţa reclamantului privind încasarea sumei totale de 82.753,63 lei, compusă din datoria la credit în sumă de 62.399,44 lei, dobânda calculată în cuantum de 3.024,56 lei şi dobânda penalizatoare în mărime de 17.329,63 lei, este întemeiată, fiind susţinută de materialele dosarului şi necontestată de către pârâţi, inclusiv în ceea ce priveşte cuantumul datoriei. În aceste condiţii, se reţine aplicabilitatea prevederilor art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, potrivit cărora instanţa poate admite cererea atunci când faptele expuse în susţinerea acesteia nu au fost contestate de partea adversă.

Potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În concepţia art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile

de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Bonul de plată nr. 1646 din 12 aprilie 2024 (f.d.5), atestă că reclamantul ”OTP Bank” S.A. a achitat taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 3032,58 lei.

Ţinând cont că, s-a concluzionat admiterea integrală a acţiunii, instanţa consideră necesar de a încasa din contul părţii pârâte în beneficiul părţii reclamante suma de 3032,58 lei cu titlu de taxă de stat.

Totodată, conform Ordinului de plată nr. 2614 din 29 mai 2024 (f.d. 44), rezultă că reclamantul a achitat suma de 434,00 lei, reprezentând cheltuieli pentru citarea publică a pârâţilor ***** şi *****, sumă ce urmează a fi recuperată din contul pârâţilor.

În conformitate cu prevederile art. 774 alin.(1), art.858 alin.(2), 1640, 1763 alin.(1), art.90, 94 alin. (1), 96, 236, 238-241, 276^3-276^4 ale Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral acţiunea.

Se încasează în mod solidar de la ***** şi ***** în beneficiul ”OTP Bank” S.A., datoria conform contractului de credit nr.CL/91782847100 din 16.03.2022 şi contractului de fidejusiune nr.000127530/F1 din 16.03.2022 în sumă de 82 753,63 lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat de 3 032,58 lei şi de înştiinţare publică în sumă de 434,00 lei, iar în total suma de 86 220,21 lei (optzeci şi şase mii două sute douăzeci lei, 21 bani).

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul central), în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului hotărârii.

Judecătorul Romina Ţurcan